De Confessoribus

quia casta: argentū igne examinatū. Pecunia er/
go ⁊ argentū ꝑdicatio euāgelij est ⁊ ſmo diuinus/
q̄ dari debuit ad mēsam: hoc est ꝓmptis paratisſi
ꝙ fideliū cordibus intimari. Ad quā videlꝫ men
sam .i. auditoꝝ mentē: nō alia ꝙ̄ dñica est deferē/
da pecunia: vt oīs sermo docētis scripture sensum
sequatꝛ: Nā ꝙ hic dñs nō qualibet pecuniā: ſꝫ su/
am dicit numularijs esse deferēdā: exponit apl'us
1.Pe.4. dicens: Si quis loquitꝛ quasi sermones dei. ¶ Et
Tex. ego veniens cū vsuris vtiqꝫ exegissem illud. Cui
verbi pecuniā a doctore ꝑcipit emitqꝫ credēdo: ne
cesse est eaꝫ cū vsuris soluat opando: vt qd̄ audi/u
didicit: exequatꝛ ⁊ actu. In vsura q̄ppe pecuniā ei
am non data recipitꝛ. Uel certe de accepto verbi se
nore vsuras soluit: qui ex eo qd̄ audit: etiā alia stu
det itelligere: que necdū ex ꝑdicatoris ore didicit.
Tex. ¶ Et astantibus dixit: Auferte ab illo mnā: et da
te illi qui decē mnas habet. Et dixerūt ei. Dñe: ha
bet decem mnas. Recte amittit collatā grām quā
ꝑdicādo alijs cōicare neglexit: vt ei augeatꝛ qui in
de laborauit. Iuxta qd̄ angelo ephesi ecclesie dici
Apoc.2. tur: Et mouebo candelabrū tuūꝫ de loco suo nisi
pniam egeris. Et cum regū chrysma qd̄ supbiēdo
1.Reg.16. saul amisit: dauid obediendo ꝓmeruit. Spūs in
q̄t dñi discessit a saul: ⁊ directus est in dauid a die
illa et deinceps. Qd̄ vero ablata a neq̄ꝫ seruo mna:
⁊ qui decē mnas habebat dari iussa est: mystice vt
reoꝝ indicat: intrāte plenitudine gentiū oēm isrl'
saluū futurū: ⁊ tūc abūdantiā gratie spūalis quā
modo torpentꝫ exercemꝰ illius ppl'i doctoribꝰ esse
Tex. ꝯferendā. ¶ Dico autē vobis: qꝛ oī habenti dabitꝛ
ab eo autē qui nō habet ⁊ qd̄ habet auferetꝛ ab eo:
Hoc ad superiorē sententiā respicit: docens ⁊ illū
posse amittere munus dei: q̄ habēs nō habet .i. nō
vtitꝛ ⁊ in eo augeri: q̄ habēs habet: hoc est bñ vtitꝛ
Que grāꝝ mutatio qm̄ in hac vita geri solet: notā
dum qd̄ illud dñi redeūtis examē: etiā nūc ex par
te celebratū: ſꝫ tūc est vniuersaliter implēdū: Quo
tidie nāqꝫ accepto a patre regno redit: qꝛ ꝑegrina
tis in terra ecclesie semꝑ statū ꝯspicit. Quotidie in
tanto fideliū seruoꝝ numero huic pecuniā nego/
ciaturo cōmodat: in alterū modū ꝯsūmatio ope/
ris examinat. Hūc fideliter prudēterqꝫ laborātēꝫ
amplioris grē munere donat: illū desidias moles
⁊ marcida luxu ocia sectantē: ⁊ eo qd̄ dederat pri/
uat. Uerū vniuersali manifesto iudicio: qd̄ dictu
quoqꝫ terribile est: multi qui ad docendū videban
tur idonei: ob negligētie sue notā inter indoctos
reputabuntꝛ. At alij simpliciores frēs ⁊ elemētoꝝ
penitus ignari: ob cōuersationis tn̄ eximie deuoti
onē: inter apostolicos doctores ꝑmia sua ꝑcipiēt:
Qui enī recipit ꝓpheta in noīe ꝓphete: mercedē
Tex. ꝓphete accipiet. In hoc autē qd̄ sequitꝛ. ¶ Uerūta/
men inimicos meos illos qui noluerūt me regna
re super se: adducite huc ⁊ interficite ante me: im/
pietatē iudeoꝝ vel reproboꝝ ad christū ꝯuerti no
lentiū significat in die iudicij puniendā: ⁊ ꝑ duos
fideles seruos: vtriusqꝫ populi doctores: ꝑ decē et
q̄nqꝫ mnas id est credētis ppl'i: ꝑ seruū neq̄ꝫ mali
catholici: per inimicos qui eū suꝑ se regnare nolue
runt: impietas coꝝ qui verbū fidei aut nunq̄ꝫ au/
dire: aut male interꝑtando corrūpere maluerūt:
per messionē ruris nō seminati: eoꝝ etiā quos ver
bū dei audire ꝯtigit discussio signetꝛ. Quibus q̄n/
qꝫ ꝑsonis: omne genus humanū qd̄ in die iudicij
futurū est exprimitꝛ. Tu autē.

De cōfessoribus Lu. xii.

In illo tempore Di
xit iesus discipulis suis. Sint lūbi vestri ꝑcin
cti: ⁊ lucerne ardētes. Et vos similes hoībꝰ
expectātibus dñm suū q̄n reuertatꝛ a nuptijs
Et reliq̄. Omel. beati Gregorij.

Ancti euangelij fratres charissimi ap/
ta est nobis lectio recitata. Sed ne aliq̄
bus ipa eius planicies alta fortasse vide
atur: eā sub breuitate trāscurrimus q̄/
tenus eius expositio ita nesciētibus fiat cognita:
vt tamē sciētibus nō sit onerosa. Quia viris luxu
ria in lumbis sit: feminis in vmbilico: testatꝛ dñs
qui de diabolo ad beatū iob loquitꝛ dicēs: Uirtus Job.40.
eius in lūbis eius: ⁊ fortitudo illius in vmbilico
vētris illius. A ꝑncipali igitꝛ sexu lūborū noīe lu/
xuria designatꝛ: cū dñs dicit: ¶ Sint lūbi vrī ꝑcin Tex.
cti. Lūbos enī ꝑcingimus: cū carnis luxuriā ꝑ cō
tinentiā coartamus. Sed qꝛ minus est mala nō
agere: nisi etiā q̄sqꝫ studeat ⁊ bonis opibus insuda
re: ꝓtinus additꝛ. Et lucernas ardētes in manibꝰ
vestris. Lucernas q̄ppe ardētes in manibus tene
mus: cū ꝑ bona opera ꝓtinus nrīs lucis exempla
mōstramꝰ. De q̄bus ꝑfecto opibus dñs dicit: Lu Matt.5.
ceatur vrā corā hoībus vt videāt opa vestra bo/
na: glorificent patrē vestrū qui in celis est. Duo
aūt sunt q̄ iubentꝛ: ⁊ lūbos restringere: ⁊ lucernas
tenere: vt ⁊ mūdicia sit castitatis in corꝑe: ⁊ lumē
veritatis in opatione. Redēptori enī nr̄o vnum si
ne altero nequaq̄ꝫ placere pōt: si autē is qui bona
agit adhuc luxurie inq̄namenta nō deserit: aut is
q̄ castitate ꝑeminet: necdū se per bona opa exercet
Nec castitas ergo magna est sine bono ope: nec opus
bonū est aliq̄d sine castitate. Sed ⁊ si vtrūqꝫ agitꝛ
restat vt q̄squis ille est spe ad suꝑnā patriā tendat:
⁊ nequaq̄ꝫ se a vicijs ꝓ mūdi huius honestate ꝯti/
neat. Qui et si que bona aliq̄n ꝓ honestate incho
at in eius tn̄ intētione nō debet ꝑmanere: nec per
bona opa pn̄tis mūdi gloriā q̄rere: sed totā spem
in redēptoris sui aduētu ꝯstituat. Unde ⁊ ꝓtinus
subditꝛ. ¶ Et vos similes hoībus expectātibꝰ dñm Tex.
suū: q̄n reuertatꝛ a nuptijs. Ad nuptias q̄ppe dñs
abijt: qꝛ resurgēs a mortuis ascendēs in celū: super
naꝫ sibi angeloꝝ multitudinē nouus homo copu
lauit. Qui tūc reuertitꝛ: cum nobis iam ꝑ iudiciuꝫ
manifestatꝛ. Bene autē de seruis expectātibus sub
ditꝛ: ¶ Ut cū venerit ⁊ pulsauerit: cōfestim aperiāt Tex.
ei. Uenit quippe cū ad iudiciū ꝓperat. Pulsat vo:
cū iaꝫ per egritudinis molestias esse mortē vicinā
designat. Cui cōfestim aperimus: si hunc cū amo
re suscipimus. Aperire enī iudici pulsanti nō vult
qui exire de corpore trepidat: et videre eum quem
cōtempsisse se meminit: iudicē formidat. Qui autē
de sua spe ⁊ opatione securus est: pulsanti ꝯfestim
aperit: quia letus iudicē sustinet: ⁊ cum tēpus ꝓ/
pinque mortis agnouerit: de gloria retributiōis
hilarescit. Unde ⁊ protinus subditꝛ. ¶ Beati sunt Tex.
serui illi quos cū venerit dñs: inuenerit vigilātes.
Uigilat: qui ad aspectū veri luminis mentis ocu
los aptos tenet. Uigilat: q̄ seruat operādo qd̄ cre/
dit. Uigilat: qui a se corꝑis et negligētie tenebras
repellit. Hinc etenī paulus dicit: Euigilate iusti: 1.Co.15.
⁊ nolite peccare. Hinc rursus dicit: Hora est nos Roma.13.

TECHNISCHE UNIVERSITÄT DARMSTADT
http://tudigit.ulb.tu-darmstadt.de/show/inc-iv-469/0483
Universitäts- und Landesbibliothek Darmstadt
gefördert durch die DFG